

EUROPA-KOMMISSIONEN

Generaldirektoratet for Det Indre Marked og Tjenesteydelser

Tjenesteydelser

Administrativt samarbejde og netværk mellem medlemsstaterne

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE I HENHOLD TIL SERVICEDIREKTIVET

**ADVARSELSORDNINGEN OG INFORMATIONSSYSTEMET
FOR DET INDRE MARKED (IMI)**

Retningslinjer og brugermanual

INDLEDNING

I henhold til servicedirektivets artikel 29, stk. 3, og artikel 32, stk. 1, skal medlemsstaterne underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen om servicevirksomhed, som kan forårsage alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet ("**advarselsordning**"). Disse oplysninger skal hjælpe medlemsstaterne med at forebygge risici og beskytte tjenestemodtagere.

Hurtig og sikker udveksling af oplysninger under advarselsordningen sikres ved anvendelse af en særlig applikation i **informationssystemet for det indre marked ("IMI")**.

Nærværende dokument er tænkt som en **praktisk vejledning** for de myndigheder i medlemsstaterne, der håndterer advarsler i IMI. Dokumentet består af to dele:

Del 1: Retningslinjer for brugen af advarselsordningen

Retningslinjerne har til formål at skabe en fælles forståelse for **kriterierne og betingelserne for fremsendelse af advarsler**. De skal bidrage til at sikre, at der kun fremsendes advarsler, når det er strengt nødvendigt, og når de kriterier, der er fastsat i servicedirektivet, er opfyldt. Retningslinjerne redegør også for, hvornår de forskellige andre funktioner i IMI-systemet skal anvendes, f.eks. afslutning, tilbagetrækning og berigtigelse af advarsler. Det illustreres med en række eksempler, under hvilke omstændigheder funktionerne anvendes i praksis.

Del 2: IMI-brugermanual for advarsler

Brugermanualen omhandler de **tekniske aspekter** i forbindelse med håndtering af advarsler i IMI. Den belyser de forskellige roller, som myndighederne og individuelle brugere kan spille i advarselsordningen, og den beskriver anvendelsen af alle de funktioner, der er tilgængelige i IMI for hvert trin i varslingsprocessen. Den beskriver endvidere, hvordan systemet kan konfigureres til effektiv håndtering af advarsler.

Flere oplysninger om servicedirektivet kan findes på http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/en/services/services/index.htm

Flere oplysninger om IMI-systemet kan findes på http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net.

Hvis du har tekniske problemer med advarsler i IMI, bedes du kontakte den IMI-koordinator, der registrerede dig i IMI-systemet. Til afhjælpning af tekniske problemer, som ikke kan løses lokalt, har Kommissionen oprettet en helpdesk, som kan kontaktes på: ec-imi-alerts@ec.europa.eu.

INDHOLDSFORTEGNELSE

DEL 1: RETNINGSLINJER FOR BRUG AF ADVARSELSORDNINGEN.....	5
1. INDLEDNING: HVAD ER FORMÅLET MED RETNINGSLINJERNE?.....	6
TABEL 1: TJEKLISTE TIL VURDERING AF, OM DER SKAL SENDES EN ADVARSEL.....	7
TABEL 2: "AFVEJNING": HVOR ALVORLIG SKADEN ER – HVOR STOR SANDSYNLIGHED DER ER FOR, AT DER SKER SKADE	8
TABEL 3: TRINVIS VURDERING AF, HVORNÅR DER SKAL SENDES EN ADVARSEL.....	9
2. OVERSICHT OVER KRITERIER FOR FREMSENDELSE AF EN ADVARSEL.....	12
3. KRITERIERNE I ENKELTHEDER.....	12
3.1. Adfærd, specifikke handlinger eller forhold vedrørende servicevirksomhed.....	12
3.2. Alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet.....	14
3.3. Årsagssammenhæng mellem udførelsen af tjenesteydelsen og den potentielle alvorlige skade.....	15
3.4. Reel/konkret risiko	15
3.5. Risikoen skal have grænseoverskridende virkning	17
4. HVEM SENDER EN ADVARSEL?	17
4.1. Advarsler, der sendes af etableringsmedlemsstaten	17
4.2. Advarsler, der sendes af andre medlemsstater end etableringsmedlemsstaten.....	19
4.3. advarsler, der sendes af etableringsmedlemsstaten i tilknytning til en tidligere advarsel fra en anden medlemsstat.....	19
5. HVEM BØR MODTAGE EN ADVARSEL?.....	20
6. AFSLUTNING AF ADVARSLER.....	20
6.1. Hvornår skal en advarsel afsluttes?	20
6.2. Indsigelse mod afslutning.....	20
7. TILBAGEKALDELSE/ANNULLERING AF ADVARSLER	21
8. BERIGTIGELSE AF OPLYSNINGER.....	21
9. FREMSENDELSE AF SUPPLERENDE OPLYSNINGER	21
DEL 2: IMI-BRUGERMANUAL FOR ADVARSLER.....	23

10. INDLEDNING	24
11. ADVARSLER I IMI-SYSTEMET	24
11.1. IMI's modulstruktur	24
11.2. En advarsels livscyklus.....	24
12. AKTØRER INVOLVERET I EN ADVARSEL OG DERES ROLLER.....	25
12.1. Myndighedernes rolle i forbindelse med advarsler	25
12.2. Brugerroller i forbindelse med advarsler.....	27
13. HÅNDTERING AF ADVARSLER I IMI	29
13.1. Afsendelse af en advarsel	29
13.2. Redigering og berigtigelse af en advarsel	30
13.3. Tilbagetrækning af en advarsel	31
13.4. Procedure for modtagelse af en advarsel.....	31
13.5. Fremsendelse af og anmodning om supplerende oplysninger om en advarsel.....	32
13.6. Afslutning af en advarsel.....	32
14. OVERBLIK OVER ADVARSLER.....	35
14.1. Automatiske e-mails	35
14.2. Liste over advarsler	35
14.3. Udskrivning af advarsler	36
15. ADVARSLER OG DATABESKYTTELSE.....	36
16. SUPPLERENDE OPLYSNINGER FOR KOORDINATORER - OPRETTELSE AF DE NØDVENDIGE STRUKTURER FOR ADVARSLER I DIT LAND.....	37
16.1. Kommissionens første registrering.....	37
16.2. Registrering af myndighed og adgang til arbejdsgangen for advarsler.....	37
16.3. Oprettelse af links mellem myndigheder og koordinatore.....	38

DEL 1: RETNINGSLINJER FOR BRUG AF ADVARSELSORDNINGEN

1. INDLEDNING: HVAD ER FORMÅLET MED RETNINGSLINJERNE?

I henhold til servicedirektivets artikel 29, stk. 3, og artikel 32, stk. 1, skal medlemsstaterne underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen om servicevirksomhed, som kan forårsage alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet ("advarselsordning"). Disse oplysninger skal hjælpe medlemsstaterne med at forebygge risici og beskytte tjenestemodtagere.

Hurtig og sikker udveksling af oplysninger under advarselsordningen sikres ved anvendelse af en særlig applikation i informationssystemet for det indre marked (i det følgende benævnt "IMI").

Det er vigtigt, at man fortolker kriterier og betingelser for advarsler på samme måde, for at mindske risikoen for, at der sendes unødvendige eller ubegrundede advarsler. Herudover er det nødvendigt, at man bliver enig om anvendelsen af de forskellige andre funktioner i IMI-systemet, f.eks. afslutning, tilbagetrækning/annullering og berigtigelse af advarsler og fremsendelse af supplerende oplysninger.

Nærværende retningslinjer er baseret på de begreber, der anvendes i servicedirektivet, og er på ingen måde en indskrænkning eller en udvidelse af medlemsstaternes forpligtelser. De er tænkt som en hjælp til medlemsstaterne, når de skal vejlede de nationale myndigheder, der håndterer advarselsordningen.

Retningslinjerne er ikke udtømmende og er ikke et forsøg på at tage højde for alle tænkelige situationer og omstændigheder. De nationale myndigheder må foretage en konkret vurdering af hvert enkelt tilfælde og i den forbindelse basere sig på såvel de kriterier, der er opstillet i servicedirektivet, som på egne erfaringer og praksis samt andre relevante overvejelser og metoder.

Det er vigtigt at notere sig, at retningslinjerne ikke berører de nationale regler for, hvem der er ansvarlig for at sende en advarsel eller indføre foranstaltninger.

På grund af de konsekvenser, en advarsel kan få for tjenesteyderen, skal medlemsstaterne sørge for, at den, der er genstand for en advarsel, er tilstrækkelig beskyttet til enhver tid (før, under og efter fremsendelsen af advarslen). Det er særdeles vigtigt at sikre, at der kun sendes advarsler, når det reelt er berettiget. Retningslinjerne er begrænset til de materielle kriterier for fremsendelse, afslutning, tilbagetrækning og berigtigelse af en advarsel og for indgivelse af supplerende oplysninger. De omhandler ikke anvendelsen af Fællesskabets eller medlemsstaternes bestemmelser om retten til forsvar.

TABEL 1: TJEKLISTE TIL VURDERING AF, OM DER SKAL SENDES EN ADVARSEL

Trin 1	<u>Er den alvorlige potentielle fare forbundet med servicevirksomhed/med en tjenesteyders adfærd?</u>	→ Nej × → Ingen advarsel					
Trin 2	↓ Ja ✓→	<u>Er servicevirksomheden omfattet af servicedirektivet?</u>		→ Nej × → Ingen advarsel			
Trin 3	↓ Ja ✓→	↓ Ja ✓→	<u>Er der fare for alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet?</u>		→Nej × → Ingen advarsel		
Trin 4	Ja✓	Ja ✓	↓ Ja ✓→	<u>Er der en årsagssammenhæng mellem udførelsen af tjenesteydelsen og den potentielle alvorlige skade?</u>	→Nej × → Ingen advarsel		
Trin 5	Ja✓	Ja✓	Ja ✓→	↓ Ja ✓→	<u>Er der en reel/konkret risiko for, at der sker alvorlig skade?</u>	→ Nej × → Ingen advarsel	
Trin 6	Ja✓	Ja✓	Ja✓	Ja✓	↓ Ja ✓→	<u>Er der risiko for, at der sker skade i andre medlemsstater?</u>	→ Nej × → Ingen advarsel
Er alle trin gennemgået?... Ja ✓→		SEND ADVARSEL					

TABEL 2: "AFVEJNING": HVOR ALVORLIG SKADEN ER – HVOR STOR SANDSYNLIGHED DER ER FOR, AT DER SKER SKADE

	(Mindre sandsynlig ←) Sandsynlighed (→ Mere sandsynlig)	
(Mere alvorlig potentiel skade) ← Alvorlig potentiel skade → (Mindre alvorlig potentiel skade)	<p><u>Situation 4</u>: mindre alvorlig potentiel skade og relativ lille sandsynlighed for, at den indtræffer</p> <p>Send generelt ikke nogen advarsel</p>	<p><u>Situation 3</u>: mindre alvorlig potentiel skade og relativ stor/meget stor sandsynlighed for, at den indtræffer</p> <p>Send i nogle tilfælde en advarsel</p>
	<p><u>Situation 2</u>: (meget) alvorlig potentiel skade og relativ lille sandsynlighed for, at den indtræffer</p> <p>Send generelt en advarsel</p>	<p><u>Situation 1</u>: (meget) alvorlig potentiel skade og relativ stor/meget stor sandsynlighed for, at den indtræffer</p> <p>Send advarsel</p>

Bemærk: Formålet med denne tabel er at vise, hvordan man kan foretage en afvejning af, hvor alvorlig den potentielle skade er, og hvor stor sandsynlighed der er for, at den indtræffer. Der er ikke taget højde for de øvrige kriterier for fremsendelse af advarsler i disse retningslinjer, som også skal være opfyldt, inden der kan sendes en advarsel.

TABEL 3: TRINVIS VURDERING AF, HVORNÅR DER SKAL SENDES EN ADVARSEL

Trin 1: [Er den alvorlige potentielle fare forbundet med servicevirksomhed/med en tjenesteyders adfærd?](#)

Ja, den alvorlige potentielle fare er forbundet med servicevirksomhed/med en tjenesteyders adfærd.

→ gå til trin to

Nej

→ send ikke nogen advarsel

Trin 2: [Er servicevirksomheden omfattet af servicedirektivet?](#)

Klik her for yderligere oplysninger, hvis du ikke er sikker:

http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_da.pdf

Ja

→ gå til trin tre

Nej

→ send ikke nogen advarsel

Trin 3: [Er der fare for alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet?](#)

Tag ved vurderingen heraf hensyn til, hvor alvorlig og omfattende den potentielle skade er. Er den potentielle skade særlig alvorlig eller særlig omfattende, kan det være nødvendigt at sende en advarsel, selv om sandsynligheden for, at skaden

indtræffer, er lille.

Ja – tjenesteyderens adfærd, specifikke handlinger eller forhold vedrørende servicevirksomheden kan forårsage alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet

→ gå til trin fire

Nej, risikoen for alvorlig skade er ikke særlig stor.

→ send ikke nogen advarsel

Trin 4: [Er der en årsagssammenhæng mellem udførelsen af tjenesteydelsen og den potentielle alvorlige skade?](#)

Ja, der er en årsagssammenhæng. Den potentielle skade skyldes fortrinsvis tjenesteyderens adfærd, specifikke handlinger eller forhold vedrørende servicevirksomheden.

→ gå til trin fem

Nej – der kan ikke fastslås nogen direkte årsagssammenhæng mellem tjenesteyderens adfærd, specifikke handlinger eller forhold vedrørende servicevirksomheden og den potentielle alvorlige skade.

→ send ikke nogen advarsel

Trin 5: [Er der en reel/konkret risiko for alvorlig skade? Tag ved vurderingen heraf især hensyn til følgende:](#)

- Er risikoen for alvorlig skade fortsat til stede, eller kan den opstå inden for nærmeste fremtid? (*send ikke nogen advarsel, hvis svaret er nej*)
- Er der gjort noget for at eliminere eller mindske risikoen? (*send ikke nogen advarsel, hvis risikoen er elimineret/hvis restrisikoen er ubetydelig*)
- Hvem er den typiske modtager af tjenesteydelsen? (*hvis modtageren er en person,*

der har svært ved at identificere risikoen eller tage forholdsregler, er risikoen for skade generelt større)

Ja, der er en reel risiko for alvorlig skade.

→ gå til trin seks

Nej, risikoen er ikke længere til stede/den forventes ikke at opstå igen inden for nærmeste fremtid.

→ send ikke nogen advarsel

Trin 6: [Er der risiko for, at der sker skade i andre medlemsstater?](#)

[Tag ved vurderingen heraf især hensyn til følgende:](#)

- Er tjenesteyderen aktiv i andre medlemsstater?
- Er tjenesteyderen etableret i en grænseregion?
- Kan den pågældende type ydelse forventes ydet på tværs af grænserne?

Ja, der er en grænseoverskridende virkning.

→ send advarsel

Nej, der er ikke nogen grænseoverskridende virkning.

→ send ikke nogen advarsel

2. OVERSIGT OVER KRITERIER FOR FREMSENDELSE AF EN ADVARSEL

Bestemmelserne om fremsendelse af advarsler og de hertil relaterede kriterier er fastsat i artikel 29, stk. 3, og artikel 32, stk. 1, i servicedirektivet. Artikel 29, stk. 3, dækker tilfælde, hvor etableringsmedlemsstaten får kendskab til adfærd eller handlinger, der kan forårsage alvorlige skader, mens artikel 32, stk. 1, indeholder en lignende oplysningspligt for andre medlemsstater end etableringsmedlemsstaten. De to artikler omhandler forskellige situationer, men tjener samme formål og er i alt væsentligt baseret på de samme principper og kriterier. Kriterierne for fremsendelse af advarsler er således følgende:

- a) adfærd, specifikke handlinger eller forhold vedrørende servicevirksomhed
- b) der er fare for alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet
- c) der er en årsagssammenhæng mellem udførelsen af tjenesteydelsen og den potentielle alvorlige skade
- d) der er en reel risiko

- e) risikoen har grænseoverskridende virkning.

For at sende en advarsel skal **samtlig**e disse kriterier være opfyldt i den foreliggende specifikke situation.

3. KRITERIERNE I ENKELTHEDER

3.1. Adfærd, specifikke handlinger eller forhold vedrørende servicevirksomhed

3.1.1. *Situationer, der er omfattet*

Der bør kun sendes en advarsel, når det er slået fast, at servicevirksomhed, **som falder ind under anvendelsesområdet for servicedirektivet**¹, kan forårsage alvorlig skade. "Advarselsordningen" omfatter f.eks. ikke situationer, hvor risikoen for skade er forbundet med transporttjenester, sundhedsydelser eller private vagttjenester, da disse er udelukket fra servicedirektivets anvendelsesområde.

Det forhold, at en tjenesteydelse udføres lovligt i en medlemsstat, betyder ikke, at den pågældende medlemsstat ikke kan sende en advarsel vedrørende adfærd eller specifikke handlinger, der i forbindelse med udførelsen af den pågældende tjenesteydelse udgør en risiko for alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet.

Risikoen for alvorlige skader skal være forbundet med tjenesteyderens **adfærd** eller **andre forhold** vedrørende servicevirksomheden. Der skal derfor ikke sendes en advarsel

¹ Jf. artikel 2 i servicedirektivet. Yderligere oplysninger om servicedirektivets anvendelsesområde findes i afsnit 2.1 i Håndbog i gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet på http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_da.pdf.

vedrørende adfærd eller handlinger, som kan være farlige, men som **ikke er forbundet med udførelsen af tjenesteydelser.**

Eksempel

Hvis en tjenesteyder, der tilbyder sprogkurser, anholdes for hensynsløs kørsel, er der ingen grund til at sende en advarsel til andre medlemsstater. Den farlige adfærd er uden forbindelse med udførelsen af tjenesteydelsen.

Eksempler på adfærd, der kan være risikoskabende²:

- Tjenesteyderens **direkte handlinger** såsom farlig adfærd eller afgivelse af falske oplysninger (f.eks. uforvarlig håndtering af miljøfarligt affald eller fejlagtig og i givet fald sundhedsskadelig ernæringsrådgivning).
- **Manglende handling eller overvågning** fra tjenesteyderens side, f.eks. at denne ikke træffer de nødvendige forebyggende foranstaltninger eller ikke giver tjenestemodtagerne væsentlige oplysninger (f.eks. om den maksimale varighed af ophold i solarium).
- **Ukorrekt brug af sikkerhedsudstyr eller brug af farligt udstyr** til udførelsen af tjenesteydelsen (f.eks. indendørs anvendelse af lydudstyr, der kun er beregnet til udendørs anvendelse, eller anvendelse af farlige forlystelser i omrejsende tivolier).

3.1.2. Situationer, hvor advarselsordningen ikke kan anvendes - forbindelse mellem servicedirektivets advarselsordning og eksisterende advarselsordninger vedrørende produkter

Risikoen skal i forbindelse med den her omhandlede advarselsordning **være forbundet med adfærd, specifikke handlinger eller forhold vedrørende servicevirksomhed.**

Advarselsordningen bør ikke anvendes i tilfælde, hvor risikoen er forbundet med forbrugsvarer. I så fald tilfælde skal systemerne for hurtig varsling vedrørende produkter anvendes³. De giver medlemsstaterne oplysninger om risikoen ved produktet, så de kan sørge for at få det trukket tilbage fra markedet.

Tjenesteyderens adfærd kan imidlertid i visse tilfælde **være forbundet med anvendelsen af produkter som led i udførelsen af en tjenesteydelse**, og hvis der i den forbindelse er en alvorlig risiko, skal advarselsordningen anvendes. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis en tjenesteyder **anvender i øvrigt sikre produkter forkert** under udførelsen af en tjenesteydelse, så der opstår en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed eller for miljøet.

Eksempel

Til visse skønhedsbehandlinger anvender tjenesteyder X bedøvende cremer i større mængder end foreskrevet. Den ukorrekte anvendelse af disse cremer udgør en sundhedsrisiko. Da det er den forkerte anvendelse af et bedøvelsesmiddel (ikke

² Ved beslutningen om, hvorvidt der skal sendes en advarsel, er det ikke nødvendigt at kunne påvise fejl eller forsømmelighed i forbindelse med den pågældende adfærd.

³ Dvs. systemet for hurtig udveksling af oplysninger om nonfoodprodukter (RAPEX) og fødevarer og foder (RASFF) eller farmaceutiske specialiteter (overvågningsproceduren for medicinsk udstyr).

bedøvelsesmidlet som sådan), der gør tjenesteydelsen farlig, skal servicedirektivets advarselsordning anvendes.

En anden mulighed er, at der i forbindelse med udførelsen af en tjenesteydelse anvendes et farligt produkt. Det kan i så fald være nødvendigt at sende en supplerende advarsel via servicedirektivets advarselsordning, selv om der allerede er sendt en advarsel gennem en advarselsordning for produkter. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en tjenesteyder fortsætter med at anvende farlige forbrugsvarer i forbindelse med udførelsen af servicevirksomhed til trods for, at de pågældende produkter er blevet trukket tilbage fra markedet eller tilbagekaldt af producenter eller distributører.

Eksempel

I en RAPEX-varslings advares der mod et farligt legetøj, som efterfølgende trækkes tilbage fra markedet i alle medlemsstater. Medlemsstat A er bekendt med, at børneunderholder X fortsat anvender det farlige legetøj i forbindelse med sin optræden i flere medlemsstater. Denne adfærd kan forårsage alvorlige skader på børnenes sundhed. Medlemsstat A bør sende en advarsel gennem servicedirektivets advarselsordning og dermed give underretning om faren ved den underholdningstjeneste, der udføres af X.

3.2. Alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet

For at der skal sendes en advarsel, skal de potentielle skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet være **alvorlige**. To faktorer forekommer særlig relevante i den forbindelse, nemlig a) hvor alvorlig skaden potentielt er, og b) hvor omfattende skaden potentielt er.

3.2.1. Hvor alvorlig skaden er

Vurderingen af, hvor alvorlig skaden potentielt er, bør baseres på en overvejelse af de mulige konsekvenser af tjenesteyderens adfærd eller af forhold vedrørende servicevirksomheden.

- **Alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed** omfatter skader på menneskers fysiske og psykiske integritet såsom alvorlig personskade (f.eks. knoglebrud, skader på indre organer, skader på syn eller hørelse, alvorlige forbrændinger eller snitsår osv.), kroniske eller andre alvorlige sygdomme, mentale sygdomme osv.
- **Alvorlige skader på miljøet** (natur- og byområder) omfatter alvorlig forurening af forskellig art (luft- og vandforurening, jordforurening med herbicider, pesticider eller tungmetaller, støj- og lysforurening), brandskader og destruktion af økosystemer og biodiversitet.

3.2.2. Hvor omfattende skaden er

Ved vurderingen af, hvor alvorlig den potentielle skade er, bør der tages hensyn til det antal personer eller det område, der i givet fald berøres. Hvis den potentielle skade er særlig omfattende, vil den logisk set være mere alvorlig.

Eksempel

En tjenesteyder etableret i medlemsstat A overholder ikke hygiejnestandarderne, og hans cateringydelser har forårsaget mild fødevarerforgiftning hos et stort antal personer i medlemsstat B. Selv om mild fødevarerforgiftning i princippet kan betragtes som en ikke-

alvorlig skade på menneskers sundhed, betyder de mange potentielt berørte mennesker, at skaden må betragtes som alvorlig.

3.3. Årsagssammenhæng mellem udførelsen af tjenesteydelsen og den potentielle alvorlige skade

Der skal være en **direkte årsagssammenhæng** mellem adfærd eller forhold vedrørende servicevirksomheden og den potentielle alvorlige skade.

Det vil ikke være tilfældet, hvis risikoen for skade i meget høj grad er fremkaldt af eller skyldes *force majeure* eller tredjemand (herunder tjenestemodtageren).

Eksempel

Tjenestemodtager X lider alvorlig skade på grund af manglende efterlevelse af de instrukser, han fik klar besked på at følge i forbindelse med anvendelsen af dykkerudstyr. I dette tilfælde skyldes skaden ikke tjenesteyderens, men derimod tjenestemodtagerens adfærd.

3.4. Reel/konkret risiko

Det er vigtigt at gøre sig klart, at det forhold, at en medlemsstat har kendskab til en tjenesteyders farlige adfærd eller specifikke handlinger på sit område, ikke nødvendigvis betyder, at den skal sende en advarsel. Det er vigtigt at foretage en vurdering af, **hvorvidt der reelt foreligger en risiko**. Der er en reel risiko, når en farlig situation i forbindelse med servicevirksomhed:

- **fortsat består** på det tidspunkt, hvor advarslen sendes, eller
- der er (tilstrækkelig) **sandsynlighed for, at den vil opstå** inden for nærmeste fremtid/i fremtiden.

Hvorvidt der er **tilstrækkelig sandsynlighed** for, at en farlig situation opstår i fremtiden, skal bestemmes på baggrund af samtlige **kendsgerninger/omstændigheder**, særlig hvorvidt der tidligere er forekommet sådanne farlige situationer eller potentielle skader, og hvorvidt der er tegn på ændringer i tjenesteyderens adfærd eller i forholdene vedrørende servicevirksomheden.

Hændelige uheld kan hverken forudses eller forebygges. Hvis intet tyder på, at et uheld, der er sket under udførelsen af en tjenesteydelse, kan ske igen, er det unødvendigt at sende en advarsel, uanset hvor alvorlig skaden er.

Eksempel

Tjenesteyder X tilbyder en innovativ hudbehandling, der klart er sundhedsfarlig. Der er grund til at antage, at tjenesteyder X ikke vil ændre adfærd, medmindre han tvinges til det. Risikoen for skade vil være til stede, så længe tjenesteyder X udfører tjenesteydelser. En medlemsstat, der bliver bekendt med skaden, bør underrette etableringsmedlemsstaten og de medlemsstater, hvor X kan forventes at udføre tjenesteydelser.

Visse tjenesteydelser er forbundet med en **vis iboende risiko**. Det gælder f.eks. visse former for højrisikosport (paraglidning, faldskærmsudspring, elastikspring osv.) eller bilrallyer i byer o.l.

Når en tjenesteydelse, der i sig selv er farlig, udføres lovligt i en given medlemsstat, er det klart, at der ikke skal sendes nogen advarsel til andre medlemsstater. Men hvis en bestemt tjenesteyders adfærd eller specifikke handlinger øger den iboende risiko ved en sådan tjenesteydelse væsentligt, bør der sendes en advarsel til andre medlemsstater for at informere dem om den fare, der er forbundet med den pågældende tjenesteyders adfærd eller specifikke handlinger (forudsat at alle de nødvendige kriterier for fremsendelse af en advarsel er opfyldt).

Eksempel

Hvis medlemsstat A tillader elastikspringsydelse, kan den ikke sende en advarsel, hvis den konstaterer, at tjenesteyder X udfører sådanne tjenesteydelser på dens område. Men hvis det fastslås, at tjenesteyder X øger den risiko, der i sig selv er forbundet med elastikspring, fordi han ikke overholder sikkerhedskravene i forbindelse med sine ydelser, bør medlemsstat A sende en advarsel til X's etableringsmedlemsstat.

Hvis den potentielle skade er særlig alvorlig, kan det givetvis være berettiget at sende en advarsel, selv om der kun er lille sandsynlighed for, at skaden indtræffer.

To faktorer forekommer særlig vigtige i denne forbindelse, nemlig a) virkningerne af foranstaltninger, som tjenesteyderen eller medlemsstaterne måtte have truffet med henblik på at eliminere eller mindske risikoen, og b) den typiske tjenestemodtager og dennes evne til at forstå og undgå risikoen.

3.4.1. Virkningerne af foranstaltninger, som tjenesteyderen eller medlemsstaterne måtte have truffet med henblik på at eliminere eller mindske risikoen

Under visse omstændigheder kan foranstaltninger, som tjenesteyderen frivilligt træffer, eliminere risikoen. Foranstaltninger, der træffes af etableringsmedlemsstaten eller andre medlemsstater i overensstemmelse med fællesskabsretten og især servicedirektivet, kan ligeledes mindske risikoen betydeligt eller eliminere den fuldstændigt. Hvis der ikke er nogen risiko, skal der ikke sendes en advarsel.

Etableringsmedlemsstaten vil i de fleste tilfælde kunne tage skridt til at eliminere risikoen. Heraf følger, at de fleste advarsler vil blive sendt af andre medlemsstater end etableringsmedlemsstaten.

3.4.2. Den typiske tjenestemodtager og dennes evne til at forstå og undgå risikoen

Ved vurderingen af sandsynligheden for fare er det også vigtigt at tage hensyn til **den gennemsnitlige tjenestemodtagers kendskab til risikoen og mulighed for at tage forholdsregler**, så risikoen kan relativiseres.

Kendskab til risikoen kan hænge sammen med, hvilken **type bruger af tjenesteydelsen** der er tale om. Ved "business to business"-tjenesteydelser er modtagerne måske mere velinformerede og bedre i stand til at tage forholdsregler end ved "business to consumer"-tjenesteydelser. Ved tjenesteydelser rettet mod ældre, børn eller fysisk eller psykisk handicappede kan risikoen for skader som følge af en adfærd eller specifik handling således også være større.

Eksempel

En medlemsstat bliver bekendt med servicevirksomhed, der involverer børn, og som kan forårsage alvorlige skader på deres sikkerhed. Da børn generelt er mindre risikobevist og derfor ude af stand til at tage de nødvendige forholdsregler, er sandsynligheden for, at der sker skade, formentlig større, end når den risikofyldte virksomhed er rettet mod voksne.

For andre målgrupper kan sandsynligheden for skade være større, hvis tjenesteyderen ikke sørger for tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger, advarsler eller instrukser, og når faren ikke er åbenlys.

Eksempel

Tjenesteyder A tilbyder ernæringsrådgivning, som kan forårsage betydelige skader på personer, der lider af bestemte ernæringsmæssige ubalancer. Modtagerne er tilsyneladende ikke klar over risikoen. Da den pågældende ernæringsrådgivning er helt ny, er der kun meget begrænsede oplysninger om risiciene blandt befolkningen i almindelighed. Ved vurderingen af sandsynligheden for, at der sker skade, skal medlemsstaterne være opmærksomme på, at voksne mennesker ikke vil være i stand til at tage de fornødne forholdsregler.

3.5. Risikoen skal have grænseoverskridende virkning

Inden en medlemsstat sender en advarsel, bør den sikre sig, at der er tilstrækkelig sandsynlighed for, at der sker skade **i andre medlemsstater**, hvilket indebærer, at den tager hensyn til faktorer, der tyder på, at tjenesteyderen vil udøve sin virksomhed i andre medlemsstater.

Der er naturligvis større risiko for, at der sker skade i en anden medlemsstat, hvis risikoen opstår i en sådan anden medlemsstat end den, hvor tjenesteyderen er etableret. Den type ydelse, der er tale om, eller tjenesteyderens etableringssted kan også give et fingerpeg, idet et etableringssted, der ligger geografisk tæt på en anden medlemsstat, kan tyde på, at tjenesteyderen er aktiv i andre medlemsstater. I forbindelse med online tjenesteydelser ligger formodningen om en grænseoverskridende virkning endnu mere ligefor.

Hvis skaden skyldes anvendelsen af defekt udstyr, der måske også anvendes i andre medlemsstater, er det nemmere at etablere risikoen grænseoverskridende virkning.

4. HVEM SENDER EN ADVARSEL?

Service direktivet skelner mellem advarsler, der sendes af hhv. etableringsmedlemsstaten (artikel 29, stk. 3) og andre medlemsstater (artikel 32, stk. 1). Disse to situationer gennemgås hver for sig i det følgende.

4.1. Advarsler, der sendes af etableringsmedlemsstaten

I mange tilfælde vil det ikke være nødvendigt, at etableringsmedlemsstaten sender en advarsel, fordi den, så snart den bliver bekendt med en alvorlig fare for menneskers sundhed og sikkerhed eller for miljøet, normalt vil træffe øjeblikkelige foranstaltninger til imødegåelse af risikoen. Disse foranstaltninger vil almindeligvis sikre, at der ikke længere består nogen risiko (f.eks. fordi en tjenesteyder ikke længere har tilladelse til at

udføre sin virksomhed, defekt udstyr er blevet repareret mv.). Hvis der ikke (længere) er nogen risiko for alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet i andre medlemsstater, bør der ikke sendes en advarsel.

Der er dog tilfælde, hvor etableringsmedlemsstaten kan se sig nødsaget til at sende en advarsel, selv om der er truffet en række foranstaltninger. Det drejer sig f.eks. om følgende:

- Tilfælde, hvor etableringsmedlemsstaten ikke er sikker på, at de foranstaltninger, der er truffet over for tjenesteyderen, kan håndhæves effektivt eller er tilstrækkelige til at afværge risikoen.

Eksempel

Medlemsstat A modtager klager over en tjenesteyder, der udsætter modtagerne af sine tjenesteydelser for en meget alvorlig sundhedsrisiko. Der kan ikke træffes øjeblikkelige, effektive foranstaltninger til eliminering eller forebyggelse af risikoen på etableringsstedet, eftersom tjenesteyderen i øjeblikket befinder sig uden for medlemsstatens område, idet han udfører tjenesteydelser i andre medlemsstater.

- Tilfælde, hvor etableringsmedlemsstaten er bekendt med, at tjenesteyderen anvender det samme udstyr til at udføre tjenesteydelser i andre medlemsstater.

Eksempel

Medlemsstat A er bekendt med, at tjenesteyder X arrangerer cykelture i medlemsstat A og B. De cykler, X anvender i medlemsstat A, er ikke korrekt vedligeholdt og udgør derfor en sikkerhedsrisiko. Medlemsstat A har god grund til at tro, at de samme cykler anvendes i medlemsstat B.

- Der kan være tilfælde, hvor de alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed ikke opstår i umiddelbar forlængelse af den adfærd eller de specifikke handlinger, der forårsager dem, men først kommer for en dag på et senere tidspunkt. Hvis den adfærd eller de specifikke handlinger, der skaber risikoen, allerede har fundet sted i andre medlemsstater, kan etableringsmedlemsstaten ikke længere gøre noget for at eliminere risikoen. I sådanne tilfælde bør der sendes en advarsel, så de andre medlemsstater kan træffe deres egne forholdsregler.

Eksempel

Tjenesteyder X, der er etableret i medlemsstat A, opsætter lofter. Nogle af hans lofter er brudt sammen, hvilket har ført til alvorlig risiko for skade på beboerne i de berørte lejligheder. Ved en inspektion er det kommet frem, at sammenbruddene skyldtes forsømmelighed. Medlemsstat A er bekendt med, at tjenesteyder X har arbejdet i andre medlemsstater, og sender derfor en advarsel til alle medlemsstaterne, så yderligere skader kan undgås.

Det forhold, at etableringsmedlemsstaten ikke har truffet foranstaltninger, forhindrer den ikke i at sende en advarsel. Men hvis den manglende indførelse af foranstaltninger skyldes, at det ikke er fastslået, at der består en risiko, eller at de potentielle skader er alvorlige, bør medlemsstaten ikke sende en advarsel til andre medlemsstater.

Eksempel

Medlemsstat A modtager en række klager over tjenesteyder X, hvori X anklages for at udsætte mennesker for en alvorlig sundhedsrisiko. Klagerne er klart uden hold i virkeligheden. Der træffes derfor ikke nogen foranstaltninger mod X. I dette tilfælde bør medlemsstat A ikke sende nogen advarsel til andre medlemsstater.

4.2. Advarsler, der sendes af andre medlemsstater end etableringsmedlemsstaten

Hvis en anden medlemsstat end etableringsmedlemsstaten får kendskab til alvorlige specifikke handlinger eller forhold, som kan forårsage alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet på dens eget område eller i andre medlemsstater, skal denne medlemsstat hurtigst muligt underrette etableringsmedlemsstaten, de øvrige berørte medlemsstater og Kommissionen.

I de fleste tilfælde vil denne type advarsel blive sendt af den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres.

Til forskel fra foranstaltninger, der træffes af etableringsmedlemsstaten, afværger foranstaltninger, der træffes af det land, hvor tjenesteydelsen udføres, ofte kun risiciene på det pågældende lands eget område. Heraf følger, at der fortsat kan bestå risici for andre medlemsstater. I sådanne tilfælde skal der sendes en advarsel til etableringsmedlemsstaten, andre berørte medlemsstater og Kommissionen.

Eksempel

Tjenesteyder X, der er etableret i medlemsstat A, udfører industrirengøring i medlemsstat B. Foranlediget af klager foranstalter medlemsstat B en inspektion og konstaterer, at X har bortskaffet affald produceret i forbindelse med sit arbejde på en farlig måde, der indebærer en risiko for alvorlig skade på miljøet. Ifølge medlemsstat B's oplysninger fortsætter X hermed. X udfører også tjenesteydelser i medlemsstat C og D. Som forholdsregel sender myndighederne i medlemsstat B en advarsel til etableringsmedlemsstaten, A, medlemsstat C og medlemsstat D.

Når etableringsmedlemsstaten modtager en sådan advarsel, bør den undersøge sagen og træffe generelle foranstaltninger til imødegåelse af risikoen.

4.3. advarsler, der sendes af etableringsmedlemsstaten i tilknytning til en tidligere advarsel fra en anden medlemsstat

Hvis risikoen fortsat er til stede til trods for de af etableringsmedlemsstaten truffene foranstaltninger, skal etableringsmedlemsstaten på grundlag af servicedirektivets artikel 29, stk. 3, underrette alle de øvrige berørte medlemsstater, dvs. sende en advarsel til de medlemsstater, der endnu ikke har modtaget en sådan, og sende ajourførte oplysninger til de øvrige medlemsstater⁴.

⁴ For at undgå misforståelser og af konsekvenshensyn skal disse nye oplysninger være klart knyttet til den eksisterende advarsel i ordningen.

5. HVEM BØR MODTAGE EN ADVARSEL?

Service direktivet skelner mellem advarsler, der sendes af hhv. etableringsmedlemsstaten (artikel 29, stk. 3) og andre medlemsstater (artikel 32, stk. 1). Når medlemsstaterne skal afgøre, hvilke medlemsstater der skal modtage en advarsel, kan de kompetente myndigheder tage hensyn til følgende faktorer:

- hvorvidt der tidligere er blevet udført tjenesteydelser i andre medlemsstater. Denne faktor vil være særdeles relevant, hvis der i en anden medlemsstat udføres tjenesteydelser af samme person som den, hvis adfærd forårsager faren, eller under anvendelse af samme udstyr som det, der er forbundet med risikoen.
- den type ydelse, der er tale om
- tjenesteyderens etableringssted.

6. AFSLUTNING AF ADVARSLER

6.1. Hvornår skal en advarsel afsluttes?

For at beskytte tjenesteydere, der er genstand for advarsler, må der kun sendes advarsler, når det er berettiget, dvs. når alle de i afsnit III af disse retningslinjer beskrevne kriterier er opfyldt. Ligeledes er det vigtigt at sørge for, at advarsler afsluttes, så snart den tilgrundliggende årsag er neutraliseret.

Signalet til afslutning af advarslen vil sædvanligvis være, at risikoen for alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet ikke længere er til stede. Tjenesteyderen kan f.eks. frivilligt have truffet foranstaltninger til at eliminere risikoen (f.eks. have erstattet defekt udstyr eller givet tjenestemodtagerne de nødvendige oplysninger og således bragt den risiko, der foranledigede advarslen, til ophør). En anden mulighed er, at risikoen er forsvundet på grund af forholdsregler truffet af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten (etableringsmedlemsstaten kan f.eks. have suspenderet tjenesteyderens tilladelse til at udøve servicevirksomhed).

At der ikke længere består nogen risiko, kan etableringsmedlemsstaten selv have erfaret, og/eller den kan have fået det oplyst af andre medlemsstater gennem advarselsordningen (jf. afsnit IX nedenfor). Når det er fastslået, at risikoen ikke længere er til stede, bør den medlemsstat, der sendte advarslen, straks sende en anmodning om at få den afsluttet.

6.2. Indsigelse mod afslutning

For at forebygge misbrug af afslutningsfunktionen og undgå situationer, hvor en advarsel afsluttes, selv om en eller flere medlemsstater er vidende om, at risikoen fortsat er til stede, skal anmodningen om afslutning være behørigt begrundet, og de øvrige involverede medlemsstater bør have mulighed for at gøre indsigelse, hvis de har beviser for, at risikoen fortsat er til stede. De medlemsstater, der er involveret i en advarsel, bør kun have mulighed for at gøre indsigelse mod afslutningen, hvis de har specifikke oplysninger om, at risikoen fortsat er til stede. De skal derfor begrunde deres eventuelle indvendinger.

7. TILBAGEKALDELSE/ANNULLERING AF ADVARSLER

De kriterier for advarsler, der er redegjort for i disse retningslinjer, har til formål at undgå, at der sendes advarsler, som er uberettigede eller utilstrækkeligt begrundede. Trods disse forholdsregler kan det ske, at en medlemsstat sender en advarsel på grundlag af oplysninger eller beviser, som senere viser sig at være forkerte eller upræcise.

Eksempel

De kompetente myndigheder i medlemsstat A er bekendt med, at tjenesteyder X, der er etableret i medlemsstat B og udfører bygge- og anlægsarbejder i medlemsstat A, ulovligt har deponeret affald på dens område, hvorved han har skadet miljøet. Medlemsstat A sender en advarsel til medlemsstat B for at forhindre yderligere skade. Ved en ny inspektion foretaget af medlemsstat A viser det sig, at affaldet ikke er deponeret af tjenesteyder X, men af tjenesteyder Y, der arbejder på samme byggeplads som tjenesteyder X. Tjenesteyder Y er etableret i medlemsstat A og udfører ikke tjenesteydelser i andre lande. Medlemsstat A trækker derfor advarslen tilbage.

Når fejlen opdages, skal den medlemsstat, der har sendt advarslen, øjeblikkeligt sende en anmodning om at få den trukket tilbage/annulleret. Alle modtagerne af den oprindelige advarsel vil automatisk få besked herom. Det skal forklares, hvorfor advarslen var ubegrundet (og derfor skal trækkes tilbage).

Det er vigtigt at bemærke, at en advarsel kun bør trækkes tilbage, hvis den medlemsstat, der sendte den, bliver klar over, at de kriterier, der lå til grund for den, ikke var gyldige og aldrig har været det. Hvis risikoen var til stede på det tidspunkt, hvor advarslen blev sendt, men efterfølgende forsvandt, bør advarslen afsluttes (ikke trækkes tilbage), jf. ovenfor.

8. BERIGTIGELSE AF OPLYSNINGER

Uanset hvor omhyggeligt man kontrollerer og begrundet advarsler, inden de fremsendes, kan der være behov for at berigtige dem på et senere tidspunkt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis de oprindelige oplysninger i advarslen viser sig at være delvist forkerte. For eksempel kan den initiativtagende medlemsstat, da den fremsendte advarslen, have anført forkert navn og adresse på tjenesteyderen (eller har måske ikke anført disse oplysninger, fordi den ikke var i besiddelse af dem). I sådanne tilfælde er det vigtigt, at den oprindelige advarsel berigtiges, så snart de fejlagtige oplysninger kommer for en dag.

9. FREMSENDELSE AF SUPPLERENDE OPLYSNINGER

For at minimere risiciene og sikre et godt samarbejde mellem medlemsstaterne er det vigtigt, at oplysningerne i en advarsel er så fuldstændige som muligt, og at de medlemsstater, der er involveret i en advarsel, har alle de relevante oplysninger til rådighed. Det er bl.a. vigtigt, at der fremsendes supplerende oplysninger, hvis det kan være med til at fremskynde afslutningen af advarslen eller øge andre medlemsstaters opmærksomhed med hensyn til en alvorlig risiko. Det vil give den medlemsstat, der sendte advarslen, og alle de andre involverede medlemsstater mulighed for at give de andre medlemsstater tilbagemeldinger eller yderligere oplysninger om advarsler, som er klart knyttet til den oprindelige advarselsmeddelelse. Eksempler herpå er, når:

- de medlemsstater, der har modtaget advarslen, ønsker at bekræfte, at den tjenesteydelse, der er tale om, faktisk udføres på deres område, og at de enten

bekræfter eller tilbageviser oplysningerne i den oprindelige advarsel på grundlag af deres egne iagttagelser/oplysninger

- de medlemsstater, der har sendt eller modtaget advarslen, ønsker at give oplysninger om foranstaltninger, de har truffet over for tjenesteyderen i overensstemmelse med fællesskabsretten, for at mindske eller eliminere risikoen
- de medlemsstater, der har modtaget advarslen, ønsker at anmode afsendermedlemsstaten om yderligere oplysninger, f.eks. hvis de finder oplysningerne i advarslen uklare eller ufuldstændige
- de medlemsstater, der har modtaget advarslen, ønsker at meddele de øvrige medlemsstater, at en advarsel set fra deres synsvinkel kan afsluttes, fordi der efter deres opfattelse ikke længere består nogen risiko (på deres område).

Det er vigtigt at undgå, at der sendes repeterede eller irrelevante/uvigtige oplysninger om advarsler.

DEL 2: IMI-BRUGERMANUAL FOR ADVARSLER

10. INDLEDNING

Denne brugermanual omhandler den **tekniske håndtering** af advarsler i informationssystemet for det indre marked (IMI). Den belyser de forskellige roller, som myndighederne og individuelle brugere kan spille i advarselsordningen, og den beskriver anvendelsen af de funktioner, der er tilgængelige i IMI for hvert trin i varslingsprocessen. Den beskriver endvidere, hvordan systemet kan konfigureres til effektiv håndtering af advarsler i de enkelte lande.

Manualen omhandler de funktioner i IMI, der **umiddelbart vedrører advarsler**. Hvis du ønsker mere generelle oplysninger om brugen af IMI, f.eks. om hvordan du registrerer dig og logger på og om, hvordan du foretager en almindelig informationsudveksling i IMI, henvises til undervisningsmaterialet på IMI-webstedet (http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/training_en.html), herunder navnlig:

- **IMI's brugermanual** og
- **de interaktive læringsmoduler**.

Første del af dette dokument indeholder retningslinjer og betingelserne for fremsendelse af advarsler under "retningslinjer for anvendelse af advarselsordningen".

11. ADVARSLER I IMI-SYSTEMET

11.1. IMI's modulstruktur

IMI er et fælles informationssystem, der er bygget op af individuelle byggeklodser (**moduler**) for hvert af de lovgivningsområder, hvor det anvendes. Et modul understøtter en eller flere processer (**arbejdsgange**). I IMI-modulet for servicedirektivet er der en arbejdsgang for standardinformationsudveksling og en separat arbejdsgang for advarselsordningen. Disse arbejdsgange er kun tilgængelige for myndigheder, som er specifikt registreret hertil i IMI. Det betyder, at en myndighed, der har til opgave at håndtere advarsler i IMI, skal have adgang til 1) IMI-systemet, 2) servicemodulet og 3) arbejdsgangen for advarsler.

11.2. En advarsels livscyklus

En advarsels grundlæggende cyklus består af fire trin, som fastlægges af aktørerne på hvert trin.

- (1) Enhver myndighed i lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og som er registreret under arbejdsgangen for advarsler, kan **indlede en** advarselsprocedure, hvis den bliver opmærksom på en farlig serviceaktivitet inden for sit kompetenceområde. Den **fremsender** advarslen til en advarselskoordinator i sin medlemsstat. Advarselskoordinatoren **kontrollerer** advarslen og **udsender** den til de øvrige medlemsstater.
- (2) Advarselskoordinatoren, som i hver modtagende medlemsstat er udpeget til at fungere som "advarselspostkasse", **bekræfter modtagelsen** af advarslen. Koordinatoren **videresender** advarslen til de relevante koordinatore og myndigheder i sit land. Koordinatorerne kan **tilføje flere modtagere**.

Bemærk, at "*fremsende*" og "*videresende*" i forbindelse med advarselsordningen i IMI altid henviser til handlinger, der finder sted internt i en medlemsstat. "*Udsende*" dækker over afsendelsen af oplysninger fra en medlemsstat til andre medlemsstater.

- (3) Den medlemsstat, hvor den pågældende tjenesteyder er etableret, er ansvarlig for at **håndtere afslutningen** af advarslen, så snart risikoen er bragt til ophør. Hvis etableringsmedlemsstaten ikke er kendt, er det den medlemsstat, der sendte den oprindelige advarsel, der er ansvarlig for afslutningen.

Enhver myndighed i etableringsmedlemsstaten, der har modtaget advarslen, kan **frem sætte et forslag om at afslutte** advarslen. Alle de øvrige myndigheder, der er involveret i advarslen i det pågældende land, kan **frem sætte bemærkninger til forslaget om afslutning**. Så snart medlemsstaterne er blevet enige, **udsender** en udpeget koordinator ("**afslutningskoordinatoren**") **for slaget om afslutning** til alle de øvrige involverede medlemsstater.

- (4) Alle de medlemsstater, der har modtaget advarslen, har derefter mulighed for at **gøre indsigelser mod afslutningen**, hvis de er i besiddelse af oplysninger om, at risikoen fortsat er til stede. Myndighederne fremsender disse indvendinger til en koordinator, der **udsender** dem til de øvrige involverede medlemsstater.

Bemærk, at myndighederne i den medlemsstat, der foreslår afslutning, kan "*frem sætte bemærkninger*" til et forslag om afslutning, inden det udsendes. Efter udsendelsen kan myndighederne i andre medlemsstater "*gøre indsigelser*" mod det.

- (5) Når det er fastslået, at risikoen ikke længere er til stede, **afslutter** afslutningskoordinatoren i etableringsmedlemsstaten advarslen.

Alle involverede medlemsstater har under hele advarslens livscyklus frem til dens afslutning til enhver tid mulighed for at fremsende yderligere oplysninger til advarslen.

12. AKTØRER INVOLVERET I EN ADVARSEL OG DERES ROLLER

12.1. Myndighedernes rolle i forbindelse med advarsler

Myndigheder, der får adgang til arbejdsgangen for advarsler i IMI, tildeles en rolle som enten **advarselsmyndighed** eller **advarselskoordinator**. En advarselskoordinator udpeges til **advarselspostkasse** for sin medlemsstat.⁵ Disse roller er uafhængige af de roller, som den pågældende myndighed eventuelt er tildelt i forbindelse med IMI på andre områder. F.eks. kan en national IMI-koordinator (NIMIC) fungere som advarselsmyndighed, og en myndighed, der står til ansvar for en koordinator i forbindelse med den almindelige informationsudveksling, kan fungere som advarselskoordinator.

⁵ Af hensyn til en effektiv koordinering og databeskyttelse anbefaler Kommissionen, at der kun udpeges en enkelt advarselspostkasse pr. medlemsstat. Det er imidlertid teknisk muligt at registrere flere postkasser, f.eks. én for hver region i en medlemsstat, der er en forbundsstat.

12.1.1. Advarselsmyndighed

Advarselsmyndigheder er normalt myndigheder med kompetencer inden for sundhed og sikkerhed eller miljø. De kan **indlede** en advarsel og **fremsende** den til den advarselskoordinator, de er knyttet til. De kan også **modtage** advarsler, der er sendt til dem fra advarselspostkassen eller fra en advarselskoordinator og **reagere** på disse advarsler. De kan **frem sætte forslag om afslutning** og **frem sætte bemærkninger** til forslag om afslutning. Hvis en anden medlemsstat har foreslået afslutning, kan de **gøre indsigelser** mod afslutningen af advarslen over for deres advarselskoordinator.

12.1.2. Advarselskoordinator

Advarselskoordinatorerne har til opgave at sikre, at der kun udsendes advarsler, når det er nødvendigt, og at de behandles korrekt. De har almindeligvis kompetencer inden for menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøområdet. De skal desuden have et godt kendskab til de administrative strukturer, der er relevante for advarsler i deres medlemsstat. Advarselskoordinatorer kan **udsende** advarsler til andre medlemsstater og **tilføje advarselsmyndigheder og andre advarselskoordinatorer som modtagere** af indkommende advarsler. De kan **udsende supplerende oplysninger, udsende forslag om afslutning** af en advarsel, og såfremt en anden medlemsstat har foreslået afslutning, **gøre indsigelser mod afslutningen**. Advarselskoordinatorer kan desuden også udøve alle de funktioner, som påhviler en advarselsmyndighed. Det betyder f.eks., at de kan indlede en advarsel og derefter selv udsende den.

12.1.3. Advarselskoordinatorer, der fungerer som advarselspostkasser

En advarselskoordinator, som er udpeget til at fungere som advarselspostkasse, er det centrale kontaktpunkt for modtagelse af advarsler i sin medlemsstat. Den **bekræfter modtagelsen** af en indkommende advarsel og er ansvarlig for den **første videresendelse** af advarslen til advarselskoordinatorerne og -myndighederne i den pågældende medlemsstat. Den sørger for, at advarslen kun videresendes til de aktører (koordinatorer og/eller myndigheder), der er kompetente til at behandle den. Det forudsætter, at advarselspostkassen har et godt kendskab til de administrative strukturer i sin medlemsstat.

Advarselspostkassen **modtager** også automatisk **alle advarsler, der sendes** fra dens medlemsstat. Det gør det muligt for den at bevare et overblik over alle indkommende og udgående advarsler.

Derudover har advarselspostkassen de samme aktionsmuligheder som advarselskoordinatorerne og advarselsmyndighederne. Det betyder f.eks., at de kan indlede advarsler og derefter selv udsende dem.

12.1.4. Indstillingen "endelig godkendelse" for advarselskoordinatorer

IMI giver medlemsstaterne en vis fleksibilitet til selv at fastsætte forholdet mellem advarselsmyndigheder og advarselskoordinatorer. Advarselskoordinatorer (herunder de koordinatorer, der er markeret som advarselspostkasse) kan tildeles beføjelse til at **redigere eller slette indholdet** af de oplysninger vedrørende advarsler, de modtager. Hvis det beslutes at give advarselskoordinatoren denne mulighed, skal der sættes kryds i et afkrydsningsfelt under **indstillinger for arbejdsgangen for advarsler**, så det fremgår, at advarselskoordinatoren har ret til at foretage en **"endelig godkendelse"** af de advarsler, den udsender på vegne af sin medlemsstat.

Hvis en advarselskoordinator ikke har ret til at foretage endelig godkendelse, er det den myndighed, der sendte den oprindelige advarsel, der har ret til at redigere eller slette advarslen eller oplysninger vedrørende den fremsendte advarsel.

12.2. Brugerroller i forbindelse med advarsler

Når en myndighed får adgang til arbejdsgangen for advarsler i IMI-servicemodulet, får den bruger i denne myndighed, som fungerer som **lokal dataadministrator** (med ansvar for at registrere brugere og opbevare oplysninger om myndigheden), automatisk alle brugerrettigheder i forbindelse med advarsler⁶. Brugeren kan derefter tildele sine kolleger forskellige brugerroller alt efter myndighedens størrelse og ansvarsområder i forbindelse med advarsler.

12.2.1. Advarselsobservatør

"Advarselsobservatører" kan **se alle oplysninger om alle advarsler**, som deres myndighed har adgang til (herunder personoplysninger). De kan gemme eller udskrive alle oplysninger om advarsler, men **kan ikke træffe foranstaltninger**, som f.eks. at indlede en advarsel, ajourføre eller foreslå afslutning af en advarsel.

12.2.2. Advarselsbehandler

"Advarselsbehandlere" har til opgave at håndtere advarsler på vegne af deres myndighed. De kan **indlede** advarsler og **sende** dem til en advarselskoordinator, der derefter videresender dem. De kan **modtage** advarsler og **reagere** på dem. De kan **sende og anmode om supplerende oplysninger** om en advarsel. De kan fremsætte et forslag om afslutning, fremsætte bemærkninger til et forslag om afslutning, som andre myndigheder i deres medlemsstat har fremsat, og de kan gøre indsigelser mod en afslutning foreslået af en anden medlemsstat. Advarselsbehandlere kan imidlertid **ikke udsende eller videresende** advarsler.

12.2.3. Advarselsformidler (kun for advarselskoordinatorer)

Brugerrollen "advarselsformidler" kan kun tildeles brugere inden for en myndighed, der fungerer som advarselskoordinator. Advarselsformidlere har ansvaret for at **videresende** advarsler i deres egen medlemsstat og for at **udsende** advarsler og oplysninger vedrørende advarsler til andre medlemsstater. Advarselsformidlere i en advarselspostkasse **bekræfter modtagelsen** af advarsler og er ansvarlig for den første videresendelse af advarslen til advarselskoordinatorer og -myndigheder i deres medlemsstat. Advarselsformidlere hos andre advarselskoordinatorer beslutter, hvilke **andre myndigheder** i deres region eller inden for deres kompetenceområde der skal modtage advarslen.

Advarselsformidlere hos en hvilken som helst advarselskoordinator kan **udsende** nye advarsler til andre medlemsstater. De kan fremsende og udsende supplerende oplysninger om åbne advarsler. De kan også udsende en tilbagetrækning af en advarsel, forslag om afslutning og indsigelser mod afslutning.

⁶ Hvis der er flere brugere med lokale dataadministratorrettigheder, tildeles alle de fulde brugerrettigheder i forbindelse med advarsler.

Hvis advarselskoordinatoren har ret til at foretage "**endelig godkendelse**", kan advarselsformidlerne **redigere indholdet** af advarslerne og oplysningerne vedrørende advarsler, inden de udsendes. Denne indstilling giver endvidere advarselsformidlere mulighed for at **slette** advarslen eller oplysninger vedrørende advarslen, inden den udsendes.

12.2.4. Almindelig bruger

Alle IMI-brugere i en myndighed med adgang til arbejdsgangen for advarsler, som ikke er lokale dataadministratorer, og som ikke er tildelt en af de specifikke roller i arbejdsgangen, som beskrives i det ovenstående, får automatisk tildelt standardadgang til advarsler. De har adgang til et overordnet **overblik** over alle advarsler (indkommende og udgående) i deres myndighed, men har ikke adgang til alle oplysninger om advarslerne. De **kan ikke** indlede advarsler eller **træffe foranstaltninger** vedrørende igangværende advarsler.

Samme standardadgang tildeles alle andre i myndigheden, som allerede anvender arbejdsgangen for at sende en IMI-forespørgsel om oplysninger i IMI-servicemodulet. I dette tilfælde tildeles en sagsbehandler automatisk alle almindelige brugerrettigheder i forbindelse med advarsler. Hvis sagsbehandleren har brug for at spille en mere aktiv rolle i forbindelse med advarsler, kan han/hun få tildelt denne rolle som supplement til sin rolle som sagsbehandler.

12.2.5. Kombinerede roller

IMI giver også brugerne mulighed for at udfylde kombinerede roller. En bruger, som tilhører en advarselskoordinator, der også har ret til at videresende advarsler, kan desuden have rettigheder som advarselsbehandler. Det giver brugeren mulighed for at **indlede, fremsende og udsende advarsler**.

Vær imidlertid opmærksom på, at fremsendelse og udsendelse er **separate trin**, som skal udføres individuelt, også selv om de udføres af den samme person.

Forskelle mellem advarselsbehandlere og advarselsformidlere – hvem kan gøre hvad?

		Advarsels- behandler <i>(hos en advarsels- myndighed eller advarsels- koordinator)</i>	Advarselsformidler <i>(findes kun hos advarsels- koordinatorer)</i>
Indledning af en advarsel	Fremsende	√	
	Udsende		√
Fremsendelse af/anmodning om supplerende oplysninger	Fremsende	√	√
	Udsende		√
Tilbagetrækning af en advarsel	Fremsende	√	

<i>(kun den myndighed og koordinator, der har indledt advarslen)</i>	Udsende		√
Forslag om afslutning <i>(kun i etableringsmedlemstaten)</i>	Fremsende	√	
	Fremsætte bemærkninger	√	√
	Udsende		√
Indsigelser mod et forslag om afslutning	Fremsende	√	√
	Udsende		√
Afslutning af advarslen <i>(kun den koordinator, der udsender forslaget om afslutning)</i>			√

13. HÅNTERING AF ADVARSLER I IMI

Advarsler har en klart defineret **livscyklus** bestående af en række grundlæggende trin (se afsnit 22) og en række alternative trin, som ikke nødvendigvis skal benyttes i alle sager. I takt med at behandlingen af advarslen skrider frem fra det ene trin til det næste, opdateres dens **status** automatisk og vises på skærmen.

13.1. Afsendelse af en advarsel

13.1.1. Indledning og fremsendelse af en advarsel

For at kunne indlede en advarsel skal brugerne være advarselsbehandlere hos en advarselsmyndighed eller en advarselskoordinator. På første trin skal advarselsbehandleren udfylde en **tjekliste** med kriterier for fremsendelse af en advarsel (disse kriterier beskrives nærmere i del 1 i nærværende dokument). Advarselsbehandleren ledes automatisk gennem processen af IMI. Hvis alle kriterier er opfyldt, indtastes **oplysninger om den tjenesteyder**, som er årsag til den potentielle risiko, samt en **beskrivelse af sagen**. Han/hun kan også vedhæfte filer. Advarselsbehandleren **vælger den advarselskoordinator**, der er ansvarlig for at udsende advarslen, på listen over koordinatore, der er knyttet til den myndighed, behandleren hører til. Behandleren **vælger den/de medlemsstat(er)**, som advarslen skal sendes til. Hvis advarselsbehandleren er i besiddelse af oplysninger om enkelte myndigheder i de udvalgte medlemsstater, som der efter hans/hendes opfattelse skal advares om, kan disse oplysninger tilføjes i et tomt tekstfelt.

Så snart udkastet til advarslen er gemt, tildeles det et **nummer**, ligegyldigt på hvilket trin i arbejdsgangen, det gemmes. Det får følgende status:

"Advarselsudkast"

Når alle trin er fuldført, **fremsender** advarselsbehandleren advarslen til den udvalgte advarselskoordinator. Advarslens status ændres til:

"Advarsel indgivet"

13.1.2. Udsendelse af en advarsel

Alle advarselsformidlere, der er knyttet til den udvalgte advarselskoordinator, modtager automatisk en e-mail med meddelelse om, at de har modtaget en advarsel til udsendelse.

Hvis de mener, at den myndighed, de hører til, ikke er kompetent til at afgøre, hvorvidt advarslen skal udsendes eller ej, og at den bør sendes til en anden advarselskoordinator, kan de **fremsende** advarslen til denne anden advarselskoordinator.

Når en advarselsformidler har accepteret advarslen, ændres dens status til:

"Advarsel endnu ikke sendt"

Advarselsformidleren bør **kontrollere**, at alle kriterier er opfyldt, og at oplysningerne er korrekte og fyldestgørende.

Hvis advarselskoordinatoren har ret til at foretage en "**endelig godkendelse**", kan advarselsformidleren **redigere indholdet** af advarslen. Denne indstilling giver også advarselsformidleren mulighed for at **slette advarslen**, hvis han/hun konkluderer, at den ikke bør sendes.

Hvis denne indstilling ikke er aktiveret, og en advarselsformidler f.eks. opdager, at der mangler vigtige oplysninger, kan han/hun rette henvendelse til advarselsmyndigheden uden for IMI og anmode denne myndighed om at ændre advarslen. Hvis han konkluderer, at advarslen ikke bør sendes, kan han/hun bede myndigheden om at slette den.

Advarselsformidleren kan endvidere altid og uafhængigt af indstillingen "endelig godkendelse" **tilføje modtagermedlemsstater** til advarslen, hvis han/hun mener, at dette er nødvendigt, fordi der kunne findes en risiko i disse medlemsstater.

Når advarselsformidleren er overbevist om, at advarslen er klar til at blive sendt, **udsender** han/hun den til den/de udvalgte medlemsstat(er). Alle advarsler sendes endvidere automatisk til Kommissionen, som fastsat i tjenesteydelsesdirektivet.

Advarslen bliver tildelt statussen: "**Advarsel sendt**"

13.2. Redigering og berigtigelse af en advarsel

Efter at en advarsel er blevet udsendt, er det kun den medlemsstat, der sendte den oprindelige advarsel, der kan redigere eller berigtige oplysningerne i advarslen. Hvis denne myndighed modtager nye oplysninger om sagen, kan den:

- tilføje en **modtagermedlemsstat**,
- ændre tjenesteyderens **etableringsmedlemsstat**⁷,
- ændre **oplysningerne om tjenesteyderen** og

⁷ Dette er kun muligt, forudsat at der ikke er fremsat et forslag om afslutning.

- ændre **beskrivelsen af sagen**.

Det er kun den advarselskoordinator, der udsender advarslen, der kan tilføje en modtagermedlemsstat og ændre etableringsmedlemsstaten. Hvis advarselskoordinatoren har ret til at foretage en "**endelig godkendelse**", kan han/hun også ændre oplysningerne om tjenesteyderen og beskrivelsen af sagen. Hvis advarselskoordinatoren ikke har denne ret, er det den advarselsmyndighed, der sendte den oprindelige advarsel, der kan gøre det.

Ændringerne **indføres automatisk** i advarslen og kan **ses direkte** af alle modtagere. Det er ikke nødvendigt at udsende advarslen igen.

Hvis etableringsmedlemsstaten er ændret, underrettes alle modtagere af advarslen om denne ændring via en automatisk e-mail.

13.3. Tilbagetrækning af en advarsel

På trods af de indbyggede sikkerhedsforanstaltninger kan en medlemsstat stadig risikere at sende en advarsel på baggrund af forkerte eller unøjagtige oplysninger eller beviser, og opdager måske først fejlen sent i proceduren. Hvis dette er tilfældet, skal den medlemsstat, der sendte den oprindelige advarsel, **trække advarslen tilbage**. Denne tilbagetrækning kan finde sted på alle trin i arbejdsgangen for advarslen. Som det var tilfældet med afsendelse af en advarsel, foregår tilbagetrækningen i to trin. Den myndighed, der sendte den oprindelige advarsel, **fremsender et forslag om tilbagetrækning** af advarslen, som dermed får følgende status: "**Tilbagetrk. afventer udsend.**".

Advarselskoordinatoren **udsender tilbagetrækningen** (knappen "Udsend" findes under fanebladet "**Håndtering af tilbagetrækning**"). Advarslen er derefter ikke længere aktiv. Der kan ikke tilføjes nye oplysninger, og modtagerne har kun adgang til en reduceret visning af advarslen. Advarslens status er nu: "**Advarsel trukket tilbage**".

13.4. Procedure for modtagelse af en advarsel

13.4.1. Accepter modtagelse af en advarsel

De advarsler, der udsendes, modtages i advarselspostkassen hos de medlemsstater, der er udvalgt som modtagere, og hos Europa-Kommissionen.⁸

Det påhviler advarselsformidlerne under en advarselspostkasse at **acceptere modtagelsen** af indkommende advarsler. De modtager automatisk en e-mail med meddelelse om, at der er kommet en ny advarsel, som kan findes under statussen "**Advarsel afventer accept**".

13.4.2. Fremsendelse af en advarsel

Det påhviler også de advarselsformidlere, der hører under en advarselspostkasse, at foretage den **første videresendelse** af en indkommende advarsel. De udvælger, hvilke

⁸ Af hensyn til beskyttelsen af oplysninger kan Kommissionen ikke se de personoplysninger, der er indeholdt i en advarsel.

advarselskoordinatore og -myndigheder, der er relevante modtagere og fremsender advarslen til dem. Hvis den medlemsstat, der sendte den oprindelige advarsel, har **foreslået myndigheder**, som den mener, advarslen skal sendes til, kontrollerer advarselsmyndighederne dette, og tilføjer, hvis de er enige, disse myndigheder til listen over modtagere.

De advarselsformidlere, der hører under de udvalgte advarselskoordinatore, kan derefter **tilføje flere modtagere**.

Når en advarsel er blevet videresendt, er det kun advarselsformidlere under advarselspostkasser, der kan **fjerne modtagere**. Modtagere kan kun fjernes, hvis de endnu ikke har truffet foranstaltninger vedrørende advarslen. Dette kan f.eks. være tilfældet i en sag, hvor en modtager konkluderer, at en advarsel ikke er relevant for den myndighed, han/hun hører under, og underretter advarselspostkassen herom. Hvis myndigheden fjernes fra listen over modtagere, modtager den ingen oplysninger om de efterfølgende trin i arbejdsgangen for advarslen.

Bemærk, at der også foretages **videresendelse i den medlemsstat, der indledte advarselsproceduren**. Advarselspostkassen i denne medlemsstat modtager automatisk alle advarsler, der udsendes. Efter at en advarsel er blevet udsendt, kan advarselspostkassen i den medlemsstat, der sendte den oprindelige advarsel, vælge **supplerende modtagere** i sit land og videresende advarslen til dem.

13.5. Fremsendelse af og anmodning om supplerende oplysninger om en advarsel

Enhver medlemsstat, der er involveret i advarslen, kan på et hvilket som helst tidspunkt i advarslens livscyklus **tilføje oplysninger**, f.eks. for at underrette andre modtagermedlemsstater om foranstaltninger, den har truffet over for den pågældende tjenesteudbyder (se del 1 i nærværende dokument for flere eksempler). Hvis det ikke er den medlemsstat, der er ansvarlig for afslutningen af advarslen, kan den også bruge funktionen supplerende oplysninger til at foreslå den pågældende medlemsstat, at advarslen afsluttes. Medlemsstater, der har modtaget advarslen, kan ligeledes **anmode om supplerende oplysninger** fra afsendermedlemsstaten eller fra en anden modtagermedlemsstat, der tidligere har fremsendt oplysninger til advarslen.

Både fremsendelse af og anmodning om supplerende oplysninger foregår i en **totrinsproces**. En advarselsbehandler eller advarselsformidler fremsender oplysningerne til en advarselskoordinator, hvorefter en advarselsformidler hos advarselskoordinatoren kontrollerer og videresender dem.

Alle advarselsbehandlere og advarselsformidlere hos alle myndigheder, der er involveret i advarslen, modtager automatisk en e-mail med meddelelse om, at der er føjet nye oplysninger til advarslen.

13.6. Afslutning af en advarsel

Som beskrevet i retningslinjerne for anvendelse af advarselsordningen, er det den **medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret**, der er ansvarlig for at igangsætte afslutningsproceduren. Dette bør finde sted, så snart risikoen ikke længere er til stede.

Hvis etableringsmedlemsstaten er **ukendt**, er det land, der sendte den oprindelige advarselsmeddelelse, ansvarlig for afslutningen af advarslen.

Afslutningsproceduren består af to trin:

- På første trin har alle myndigheder i etableringsmedlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger til, om der efter deres opfattelse skal sendes et forslag om afslutning til de andre medlemsstater (= **periode for fremsættelse af bemærkninger**).
- På det næste trin, efter udsendelse af forslaget om afslutning, har alle andre medlemsstater, der er involveret, mulighed for at gøre indsigelser mod afslutningen, hvis de mener, at advarslen bør forblive aktiv (= **indsigelsesperiode**).

13.6.1. Fremsættelse af forslag om afslutning

Advarselsbehandlere hos enhver myndighed i etableringsmedlemsstaten, der har modtaget advarslen, kan **fremsætte et forslag om at afslutte** advarslen, hvis de har fastslået, at der ikke længere består nogen risiko. Forslaget om afslutning kan fremsendes til enhver koordinator, der er knyttet til myndigheden, som dermed får funktion af "**afslutningskoordinator**".

Når **forslaget er sendt** (uden at afslutningskoordinatoren har truffet nogen foranstaltninger!), modtager alle andre myndigheder i etableringsmedlemsstaten, som har modtaget advarslen, automatisk en e-mail med meddelelse om, at de kan fremsætte bemærkninger til forslaget om afslutning. Hvis afslutningskoordinatoren har ret til at foretage en endelig godkendelse, kan han/hun til enhver tid redigere eller slette afslutningsforslaget.

Bemærk, at eftersom perioden for fremsættelse af bemærkninger kun medfører aktivitet i en enkelt medlemsstat, skal advarselskoordinatoren ikke fuldføre et trin 2.

Status for advarslen ændres til "**Kommentér afslutning**".

13.6.2. Bemærkninger til et forslag om afslutning

Forslaget om afslutning er **åben for bemærkninger** i etableringsmedlemsstaten i en nærmere fastsat periode, som alle medlemsstater er blevet enige om. I den periode kan forslaget stadig **redigeres eller annulleres**, enten af den advarselsmyndighed, der fremsendte advarslen, eller af afslutningskoordinatoren (afhængigt af indstillingen for "endelig godkendelse").

Når perioden er udløbet, modtager advarselsformidlerne under afslutningskoordinatoren automatisk meddelelse herom via e-mail. Det er herefter ikke længere muligt at fremsætte bemærkninger. Det er dog stadig muligt at **redigere eller annullere selve forslaget om afslutning**. Status for advarslen ændres til "**Afslutning afventer udsend.**".

13.6.3. Udsendelse af et forslag om afslutning

En advarselsformidler under afslutningskoordinatoren **vurderer alle indkomne bemærkninger** og beslutter på baggrund heraf, om forslaget om afslutning skal udsendes til de øvrige medlemsstater.

Hvis advarselsformidleren konkluderer, at advarslen skal forblive aktiv, kan han/hun **annullere forslaget om afslutning** (hvis den advarselskoordinator, som han/hun hører under, har ret til at foretage endelig godkendelse), eller anmode den medlemsstat, der sendte forslaget om afslutning, om at annullere det.

Hvis han/hun konkluderer, at advarslen skal afsluttes, **udsender** han/hun **forslaget** (knappen "Udsend" findes under fanebladet "**Håndtering af afslutning**"). Advarselsformidleren kan vælge at **vedlægge enkelte bemærkninger eller alle bemærkninger**, der er modtaget i hans/hendes medlemsstat, til forslaget. Efter udsendelsen modtager alle advarselsbehandlere og advarselsformidlere, der har modtaget advarslen i alle de involverede medlemsstater, automatisk en e-mail med meddelelse om, at der er foreslået afslutning af advarslen. Status for advarslen ændres til "**Afslutning åben for indsigelse**".

13.6.4. Indsigelse mod afslutning

Alle de øvrige medlemsstater, har nu mulighed for at **gøre indsigelser** mod afslutningen, hvis de er i besiddelse af oplysninger om, at risikoen fortsat er til stede.

Indsigelsesperioden er ligeledes vedtaget af alle medlemsstater i fællesskab. Advarselsbehandlere og advarselsformidlere hos advarselsmyndigheder og advarselskoordinatore kan **gøre indsigelser** over for en advarselskoordinator. Dette kan gøres **via funktionen "Supplerende oplysninger"**, som indeholder overskriften "Indsigelser mod et forslag om afslutning".

Fremsendelse og udsendelse af indsigelser foregår i lighed med afsendelse af enhver anden form for supplerende oplysninger i **to trin**. En advarselsformidler hos en afslutningskoordinator beslutter, om indsigelsen skal **udsendes** til de øvrige medlemsstater. Efter udsendelsen modtager alle modtagere af advarslen i alle medlemsstater automatisk en e-mail med meddelelse om indsigelsen.

Når indsigelsesperioden er udløbet, modtager advarselsformidlerne hos afslutningskoordinatoren i etableringsmedlemsstaten automatisk meddelelse herom pr. e-mail.

13.6.5. Afslutning af en advarsel

Afslutningskoordinatoren i etableringsmedlemsstaten beslutter under hensyntagen til eventuelle indsigelser fra andre medlemsstater, om advarslen skal afsluttes. En bruger skal være advarselsformidler under afslutningskoordinatoren for at kunne **afslutte en advarsel**.

Advarslen status ændres til: "**Advarsel afsluttet**".

Når advarslen er afsluttet, kan brugerne kun se begrænsede oplysninger. Disse oplysninger omfatter:

- en oversigt over advarslen uden personoplysninger,
- listen over modtagere og
- en historik over forløbet.

Seks måneder efter afslutningen slettes alle personoplysninger automatisk fra systemet.

Hvis en medlemsstat efter etableringsmedlemsstatens afslutning af advarslen er overbevist om, at risikoen stadig ikke er forsvundet, kan den **igangsætte en ny advarsel**.

14. OVERBLIK OVER ADVARSLER

14.1. Automatiske e-mails

IMI sender automatiske e-mails til alle aktører, der er involveret i advarslen, hvis de **kan træffe en foranstaltning** vedrørende en advarsel, eller hvis der er **nye oplysninger** om advarslen. Disse e-mails sendes kun til individuelle e-mail-adresser for alle brugere, der har den rette brugerprofil for advarsler. Det er derfor vigtigt, at man hyppigt tjekker de e-mail-adresser, der er registreret i IMI.

Alle e-mails er standardiserede og indeholder ingen oplysninger om indholdet af en advarsel eller personlige oplysninger om den pågældende tjenesteyder.

14.2. Liste over advarsler

Alle brugere med adgang til arbejdsgangen for advarsler i IMI har også adgang til listen over de advarsler, som den myndighed, brugeren tilhører, er involveret i. Denne liste viser:

- advarselsnumre
- den pågældende serviceaktivitet
- den medlemsstat, hvor den pågældende tjenesteyder er etableret
- den myndighed, der sendte den oprindelige advarselsmeddelelse
- advarslens aktuelle status og
- udsendelsesdatoen.

Der kan foretages **søgninger** i listen ud fra en række forskellige kriterier, og den kan også hentes via menupunktet "Søg advarsler".

Afhængigt af deres brugerprofil kan brugere åbne advarsler fra listen og træffe foranstaltninger vedrørende disse advarsler.

14.3. Udskrivning af advarsler

Advarselsmyndigheder og -koordinatorer kunne eventuelt tænke sig at **føre en fortegnelse** over advarsler, der er sendt og modtaget via IMI. De kan til det formål hente og udskrive rapporter på alle trin af advarslenes livscyklus, herunder også mens advarslen stadig blot har status af udkast.

Alle brugere kan udskrive advarsler i den detaljeringsgrad, de kan se på skærmen. Almindelige brugere kan derfor kun udskrive den generelle oversigt (inklusive listen over modtagere og historikken over advarslen), hvorimod advarselsobservatører og advarselsbehandlere kan udskrive alle oplysninger om en advarsel.

Når en advarsel er trukket tilbage eller afsluttet, og det reducerede skærbillede vises, er det kun muligt at udskrive det begrænsede skærbillede.

Bemærk, at enhver videre behandling af udskrevne data skal foregå i overensstemmelse med de nationale og europæiske bestemmelser for databeskyttelse.

15. ADVARSLER OG DATABESKYTTELSE

Udveksling af oplysninger vedrørende advarsler i IMI er **nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse**. Den er derfor fuldt lovlig set i et databeskyttelsesperspektiv. Kommissionen er imidlertid bevidst om konsekvenserne af en sådan ordning set i relation til databeskyttelse. Den har derfor ved udformningen af ordningen gjort sig store anstrengelser for at sikre, at den er databeskyttelsesvenlig og tilskynder medlemsstater, som er ansvarlige for anvendelsen af databeskyttelseslovgivningen ved afsendelse eller modtagelse af advarsler, til at **være opmærksomme på** den korrekte anvendelse af databeskyttelsesreglerne.

Advarselsordningen indeholder en række **retningslinjer for databeskyttelse**:

- **Adgang** til oplysningerne er **begrænset** til myndigheder, som har fået specifik adgang til advarsler.
- **Tjeklisten** i starten af processen med at udarbejde et udkast til en advarsel og afsendelsesproceduren i to trin, der involverer en advarselskoordinator, sikrer, at **der ikke sendes unødvendige advarsler**.
- Den medlemsstat, der sender den oprindelige advarselsmeddelelse, skal vurdere, hvilke **andre** medlemsstater advarslen skal sendes til. Dette, samt det forhold, at det påhviler advarselspostkassen at beslutte, hvilke specifikke myndigheder i dens medlemsstat, der skal modtage advarslen, sikrer, at advarsler **ikke sendes til flere end nødvendigt** for at overholde oplysningskravene.
- Som fastsat i tjenesteydelsesdirektivet modtager **Kommissionen** alle advarsler, der sendes. Den har imidlertid **ikke adgang til personlige oplysninger** i advarslerne, og har kun adgang til en begrænset visning af advarslerne.
- Hvis der på trods af alle forholdsregler alligevel er blevet sendt ubegrundede advarsler, kan de hurtigt **trækkes tilbage**. Ukorrekte oplysninger kan **berigtiges eller slettes**.

- Advarsler **afsluttes, så snart risikoen ikke længere er til stede**. Når en advarsel er afsluttet, bliver oplysningerne øjeblikkeligt usynlige for alle brugere, og personlige oplysninger slettes seks måneder efter afslutningen.

For flere oplysninger om databeskyttelse i forbindelse med advarselsordningen og IMI generelt henvises til Kommissionens rapport om databeskyttelsessituationen i forbindelse med informationssystemet for det indre marked (IMI) og Kommissionens henstilling om databeskyttelsesretningslinjer i forbindelse med informationssystemet for det indre marked (IMI).⁹

16. SUPPLERENDE OPLYSNINGER FOR KOORDINATORER - OPRETTELSE AF DE NØDVENDIGE STRUKTURER FOR ADVARSLER I DIT LAND

16.1. Kommissionens første registrering

Det eneste systemrelaterede krav til den enkelte medlemsstats brug af advarselsordningen i IMI er, at den hver skal have en myndighed, der er registreret som **advarselspostkasse**. Da advarselsordningen blev taget i anvendelse, registrerede Kommissionen **advarselspostkasserne** for alle medlemsstater, eller gav dem adgang til advarsler, hvis de allerede var registreret i IMI, og tildelte dem rollen som advarselspostkasse.

Det er medlemsstaternes ansvar at registrere yderligere advarselskoordinatorer og -myndigheder, hvis det er nødvendigt.

De nationale IMI-koordinatorer (NIMIC) og superdelegerede IMI-koordinatorer (SDIMIC) har inden for deres geografiske region det **fulde ansvar** for alle lovgivningsområder og de tilknyttede arbejdsgange i IMI. Kommissionen har derfor givet alle NIMIC'er og SDIMIC'er adgang til arbejdsgangen for advarsler. Denne adgang giver dem mulighed for at **give andre myndigheder i deres land adgang** til arbejdsgangen for advarsler.

Denne **administrative rolle** foregriber ikke den rolle, som NIMIC'er og SDIMIC'er spiller i forbindelse med **indholdet** af advarsler. De kan få tildelt en hvilken som helst af de roller, der er beskrevet i afsnit 3.1, alt afhængigt af deres kompetencer og den administrative struktur i deres land.

16.2. Registrering af myndighed og adgang til arbejdsgangen for advarsler

Advarselskoordinatorer kan blive registeret af og få tildelt adgang til advarsler af:

- NIMIC
- SDIMIC
- Koordinatorer for lovgivningsområder (LIMIC)¹⁰, for så vidt angår tjenesteydelsesdirektivet.

⁹ K(2009) 2041 endelig. EUT L 100 af 18.4.2009, s. 12.

¹⁰ Rollen som LIMIC kan tildeles en koordinator med generelle kompetencer inden for et specifikt lovgivningsområde. Medlemsstaterne kan kun udpege én LIMIC pr. lovgivningsområde.

Advarselsmyndigheder kan blive registreret af og få tildelt adgang til advarsler af:

- NIMIC
- SDIMIC
- LIMIC og
- delegerede IMI-koordinatorer (DIMIC).

Det betyder med andre ord, at delegerede IMI-koordinatorer ikke kan registrere advarselskoordinatorer.

Efter registreringen af advarselskoordinatorer er det vigtigt at tage stilling til, om den pågældende koordinator skal have beføjelse til at foretage en "**endelig godkendelse**" i arbejdsgangen for advarsler (dvs. om koordinatoren skal have beføjelse til at redigere eller slette indholdet af oplysninger vedrørende advarsler, som fremsendes af en advarselsmyndighed).

Bemærk, at **adgang til arbejdsgangen for advarsler** skal tildeles særskilt fra **adgangen til de lovgivningsmæssige tjenesteområder**. Det betyder, at når en ny myndighed skal registreres med adgang til advarsler, skal den:

1. registreres i IMI
2. have adgang til de lovgivningsmæssige tjenesteområder
3. have adgang til arbejdsgangen for advarsler.

16.3. Oprettelse af links mellem myndigheder og koordinatorer

Når en myndighed bliver tildelt adgang til arbejdsgangen for advarsler i sin egenskab af **advarselsmyndighed**, skal denne myndighed linkes til mindst én **advarselskoordinator** i sit land. Der kan derefter tilføjes eller slettes yderligere linkede advarselskoordinatorer.

Det er vigtigt, at advarselsmyndigheder er knyttet til de korrekte advarselskoordinatorer, da de **kun kan fremsende oplysninger om en advarsel til advarselskoordinatorer, som de er linket til**.

Advarselskoordinatorer kan omvendt **videresende advarsler til en hvilken som helst advarselsmyndighed og advarselskoordinator** i deres land, uanset om de er linket til denne eller ej.